

فرہنجیچگان

روزنامه

شنبه ۱۷ خرداد ۱۴۰۴

شماره ۴۴۲۹

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

روزنامه

رهبر معظم انقلاب اسلامی صبح روز چهارشنبه (۱۴ خرداد) در اجتماع عظیم و پرشور مردم در حرم مطهر امام خمینی (ره)، با اشاره به تأثیرات محسوس انقلاب اسلامی در تحولات امروز جهان تأکید کردند: «امام‌راحل عظیم‌الشان باتدبیر و عقلانیتی برخاسته از ایمان، اصول استمرار حرکت مقتدرانه و عزت‌مند انقلاب و کشور را ذیل مفهوم اساسی «استقلال ملی» گنجاند و ایران عزیز در پرتو همین اصول، به پیشرفت، رفاه عمومی، امنیت پایدار، ارتقای بیشتر موقعیت خارجی و آینده روشن خود دست خواهد یافت.»

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله‌العظمی سید علی خامنه‌ای، متن کامل بیانات رهبر انقلاب، بدین شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين و الصلاه و السلام على سيدنا و نبينا و حبيب قلوبنا و طيب نفوسنا ابي القاسم المصطفى محمد و على آله الاطيبين الاطهرين المتحججين الهداة المهديين المعصومين المكرمين سيما بقية الله في الارضين.
پیش از هر سخنی، به روح مطهر امام بزرگوار درود می‌فرستم و در این ایام عبادت و توجه و تذکر، علو درجات آن بزرگوار را از خدای متعال مسئلت می‌کنم. فردا روز عرفه است، بهار دعا است، بهار خشوع و توجه و توسل است؛ از این فرصت، همه ما باید ان‌شاء‌الله استفاده کنیم. من به‌خصوص به جوان‌ها عرض می‌کنم که از فرصت روز عرفه حداکثر استفاده را بکنند؛ دعا کنند، توسل کنند، با خدای متعال خوسته‌های خودشان، جوانج خودشان، اهداف خودشان را در میان بگذارند و از خدای متعال کمک بخواهند، هدایت بخواهند. توصیه می‌کنم به‌خصوص به جوان‌ها که علاوه بر دعای امام حسین در روز عرفه که دعای بسیار با حال و عاشقانه‌ای است، دعای امام سجاد (علیه‌السلام) را هم که دعای چهل و هفتم صحیفه سجّادیه است، بخوانند؛ البته دعای مفصلی است، اما هر مقداری که حال دعا دارید و می‌توانید [بخوانید]؛ لزومی ندارد که انسان اگر وقت ندارد یا حال و مجال ندارد، همه دعا را بخواند.

مطلبی‌که امروز من عرض می‌کنم و آماده کرده‌ام یک سخنی درباره امام راحل عظیم‌الشان است و بعد از آن هم مطلب کوتاهی درباره یک مسئله ملی که دانش‌تون آن برای مردم ان‌شاء‌الله مفید است. من مطلب را می‌خواهم از اینجا آغاز کنم که نظام سیاسی کشور ما –که بحمدالله نظام دارای رشد و ثبات و اقتدار است– برآمده و متولدشده از یک انقلاب عظیم است. رهبر آن انقلاب و پدیدآورنده آن انقلاب و معمار نظام اسلامی برآمده از آن انقلاب، مرد بزرگی است که امروز بعد از سی و چند سال از رحلت ایشان، حضور او در جهان همچنان محسوس است و تأثیر عظیم او و تأثیر انقلاب او را انسان در جهان امروز می‌تواند به‌وضوح مشاهده کند؛ نظم بین المللی چندقطبی جهان، متأثر از انقلاب او است؛ افول قدرت‌های بزرگ، متأثر از انقلاب او است؛ نژدل شدید جایگاه و نفوذ آمریکا در دنیا متأثر از انقلاب او است؛ نفرت عمومی از صهیونیسم –که امروز به‌طور واضح در دنیا دیده می‌شود– متأثر از انقلاب او است؛ صراحت بسیاری از ملت‌ها، به‌خصوص جوان‌هایشان، در نفی ارزش‌های غربی که امروز مشاهده می‌شود، متأثر از انقلاب او است. امروز در جهان غرب، در اروپا، حتی در آمریکا و کشورهای وابسته به این‌ها، انسان می‌بیند یک حرکتی را به سمت بیزری از ارزش‌های غربی. انقلاب امام بزرگوار ما و انقلاب ملت ایران قطعاً تا حدود زیادی در همه این چیزهایی که عرض کردیم مؤثر بوده است و تأثیر گذاشته. یک چنین انقلابی را امام بزرگوار به کمک مردم به وجود آورد.

غافلگیر شدند؛ احساس نمی‌کردند، گمان نمی‌کردند که یک مرد روحانی تنها و بدون تجهیزات و بدون منابع مالی معتابه بتواند یک ملت را وارد میدان کند؛ در غرب، هیچ کس احتمال این را نمی‌داد و گمان نمی‌کرد. انقلاب اسلامی ایران دنیای غرب را غافلگیر کرد! احتمال نمی‌دادند که این ملت با هدایت و رهبری این عالم دینی بتواند با دست خالی بر رژیم تادندان مسلح حاکم بر ایران غلبه پیدا کند، آن هم رژیمی که همه قدرت‌های دنیا –چه شرقی و چه غربی– از او حمایت می‌کردند؛ احتمال نمی‌دادند که این رژیم را ساقط کند. احتمال نمی‌دادند که این انقلاب و این امام، بتواند این آمریکایی‌ها را و صهیونیست‌ها را که سال‌ها در ایران جا خوش کرده بودند و بر همه چیز تسلط داشتند، جازو کند، بتواند این‌ها را از کشور بیرون کند و اثری از این‌ها در کشور باقی نماند. غافلگیری بعدی این‌ها تشکیل نظام جمهوری اسلامی بود. اگر بعد از انقلاب یک حکومت سازش‌کاری بر سر کار می‌آمد –همچنان که در اوایل کار، یک نشانه‌هایی هم از این دیده‌شد که یک حکومت سازش‌کار با غرب بر سر کار بیاید– اگر چنین چیزی اتفاق می‌افتاد، غربی‌ها امپدوار می‌شدند که بتوانند دوباره در ایران نفوذ کنند و منافع نامشروع خودشان را در این کشور تأمین کنند، لکن امام مواضع صریح و روشن خود را در بنای اسلامی کشور ابراز کرد؛ یعنی امام اعلام کرد–هم در زبان، هم در عمل– که نظامی که برآمده از این انقلاب است یک نظام اسلامی است، یک نظام دینی است. از اینجا توطئه‌ها شروع شد؛ بعد از آنکه غربی‌ها احساس کردند که انقلاب در چه جهتی حرکت می‌کند، ملت ایران به کدام سمت دارند حرکت می‌کنند و می‌روند، توطئه‌های دشمنان، طرح‌های مخرب آن‌ها، طرح‌های ویرانگر آن‌ها برای کشور عزیز ما و ملت ما شروع شد. بنده هیچ نظام انقلابی را در دنیا در تاریخ این دو سه قرن انقلاب‌ها نمی‌شناسم که تا این اندازه در معرض توطئه و دشمنی و طرّاحی دشمنان قرار گرفته باشد. شما نگاه کنید ببینید از اول انقلاب، از تحریکات قومی و قومیت‌ها را، تحریک کردن، تا مسلح کردن گروه‌های چپ –گروه‌های چپ در ایران کم‌وبیش بودند؛ این‌ها را مسلح کنند، در دانشگاه و جاهای دیگر این‌ها را بگنجانند، آماده برای حرکت علیه نظام– تا تحریک و پشتیبانی برگ خونخواری مثل صدام حسین که تحریکش کردند، وادارش کردند، تشویق کردند که به مرزهای ما حمله کند، تا ترور‌های هدفمند، ترور شهید مطهری، ترور شهید بهشتی، ترور شهید مفتاح، ترور شهید رجانی، ترور شهدای محراب و همین‌طور ادامه پیدا کند تا ترور دانشمندان هسته‌ای، تا ترور جوانان فعال انقلابی؛ ببینید، این‌ها مجموعه طرّاحی‌هایی است که علیه نظام برخاسته از انقلاب در ایران انجام گرفت. بعد هم تحریم‌های همه‌جانبه، بعد هم حملات مستقیم مثل حمله آمریکایی‌ها به طیس و آن قضیه معروف و معجز آسبا یا حمله به هواپیمای مسافربری و اسقاط هواپیمای و از این قبیل کارها؛ این کارها نسبت به نظام برآمده از انقلاب اسلامی، از اول انقلاب شروع شد و البته تا امروز هم ادامه دارد. انواع این طرح‌ها و این توطئه‌ها از لحاظ تنوّع، از لحاظ شدّت عمل، از لحاظ مضمون خیانت‌آمیز آن‌ها، به نظر من در هیچ انقلابی از این انقلاب‌های شناخته‌شده دنیا سابقه ندارد.

چه کسی این توطئه‌ها را انجام می‌داد؟ یک وقت هست که گروه‌های تروریستی یک کاری را انجام می‌دهند، [اما] در ایران این‌چور نبود؛ این توطئه‌ها، این طرّاحی‌ها، این خیانت‌ها به وسیله دولت‌های مستعبر –عمدتاً آمریکا و صهیونیسم– و به وسیله دستگاه‌های جاسوسی معروف دنیا مثل سیا که مال آمریکا است، مثل ام‌آی‌شش که مال انگلیس است، مثل موساد که مال رژیم صهیونیستی است انجام می‌گرفت.

نظام اسلامی، جمهوری اسلامی، در مقابل همه این توطئه‌ها و طرّاحی‌ها و دشمنی‌ها طاقت آورد و این توطئه‌ها را خنثی کرد؛ شاید اگر بشریم، بیش

رهبر معظم انقلاب در مراسم سالروز رحلت حضرت امام تبیین کردند

عقلانیت امام ایران را مقتدر کرد

هم که نمی‌شود، امتحان کردیم دیدیم نخیر، ملت ایران می‌تواند و می‌توانیم. این یکی از سرفصل‌های مهم و یک اصلی است در «استقلال ملی» که در بیانات امام تکرار شده.

اصل بعدی اصل «مقاومت» است. «مقاومت» یعنی در برابر اراده قدرت‌های بزرگ، انسان سر خم نکند؛ اگر به چیزی اعتقاد دارد، چیزی را لازم می‌داند یسا چیزی را ممنوع می‌داند، بر طبق عقیده خودش عمل کند و در مقابل اراده دشمن، تحمیل دشمن، زورگویی دشمن، سر خم نکند؛ این معنای «مقاومت» است. یکی از اجزای «استقلال ملی» هم «مقاومت» است.

اصل دیگر «ارتقای قدرت دفاعی کشور» است، ارتقای قدرت دفاعی. ما در اول انقلاب توانایی‌های دفاعی نداشتیم و تولیدات دفاعی ما به قدری ناچیز بود که نزدیک به صفر بود؛ آن مقدار چیزی که تولید می‌کردیم در حکم صفر بود. امام به ما یاد داد که باید قدرت دفاعی خودمان را بالا ببریم. من رفتم خدمت امام به ایشان اطلاع دادم که جوان‌های ما دارند یک موشک صذّتانک را که دارای قدرت چنین و چنان است تولید می‌کنند؛ و [آن‌ها] یک زمانی هم معین کردند که من به امام گفتم که این‌ها گفته‌اند در این زمان این کار را انجام می‌دهیم؛ به قدری امام خوشحال شد که من کمتر خوشحالی این‌جوری در چهره امام دیدم! تشویق می‌کرد که قدرت دفاعی را بالا ببریم؛ نتیجه چه شد؟ نتیجه این است که امروز ارزیابان قدرت‌های دفاعی دنیا قضاوت می‌کنند که در ایسن منطقه، در فلان مقوله، ایران در رتبه اول قرار دارد؛ با اظهار تعجب می‌کنند از اینکه ایران، در عین تحریم، مثلاً می‌تواند هواواره به فضا پرتاب کند و امثال این‌ها؛ این نتیجه این توانایی‌های مربوط به قدرت دفاعی است که این هم یکی از سرفصل‌های مهم فرمایشات امام است.

یک سرفصل دیگر اصل «تبیین» است. امام معتقد به تبیین بود. «تبیین» یعنی مردم را در جریان مسائلی که باید بدانند، با زبان مناسب قرار دادن. خود امام، از آغاز نهضت، از اول نهضت –از سال ۱۳۴۱– با مردم حرف زد، برای مردم تبیین کرد، تا آخرین سال عمر او که این نوشته‌های امام بزرگوار در سال آخر عمر مبارک ایشان جزء برترین نوشته‌های ایشان است؛ خطاب به مردم، خطاب به حوزه‌های علمیه و طلاب و علما، خطاب به دانشگاهیان و دیگران. این نکته را خوب است من عرض کنم که امام وقتی تبیین می‌کرد، تبیین امام فقط تحریک احساسات نبود؛ هم احساسات را هدایت می‌کرد، هم استدلال می‌کرد و عقل‌ها را قانع می‌کرد؛ عقل‌ها را قانع می‌کرد ما بدله‌ها حرف می‌زد، هم با مغزها حرف می‌زد؛ می‌توانست این‌چور تبیین کند. این «تبیین» هم یکی از چیزهایی است که در مجموعه «استقلال ملی» کشور ما –که رکن اصلی فعالیت امام است– می‌گنجد.

اصل دیگر اصل «استقامت» است؛ «استقامت» غیر از آن «مقاومت» است که عرض کردیم. «استقامت» یعنی راه را دنبال کردن، صراط مستقیم را رها نکردن، پیگیری کردن، تداوم دادن؛ این معنای «استقامت» است.

«استقلال ملی» مجموعه‌ای از این اصول و برخی [اصول] دیگر است؛ این‌ها را اسام در هویت ملت ایران وارد کرد و مردم را، دل‌ها را، ذهن‌ها را، جوان‌ها را با این اصول آشنا کرد. امروز جوان ما با مسئله «خودباوری» با مسئله «ما می‌توانیم»، با مسئله «مقاومت»، با مسئله «ادامه راه» آشنا است، ذهن‌ها و دل‌ها آشنا است؛ این کار را امام بزرگوار کرد، لذا هویت انقلاب حفظ شد. این، آن عقلانیتی است که امام به وسیله آن توانست انقلاب اسلامی را و نظام ناسی از انقلاب اسلامی را در همان خطی که برای آن به وجود آمده بود و از آغاز ترسیم شده بود، نگه دارد.

امروز گاهی ما می‌بینیم در بعضی از گفتار‌ها می‌گویند «عقلانیت»، اسسم «عقلانیت» را می‌آورند، [اما] منظورشان از «عقلانیت» این است که ما برویم در مقابل آمریکا سر خم کنیم؛ می‌گویند این «عقلانیت» است! مقصودشان این است که ما تسلیم قدرت زورگوشیم؛ این «از عقلانیت» می‌دانند! این‌ها «عقلانیت» نیست. «عقلانیت»، عقلانیت امام است؛ همان چیزی است که توانست این ملت را پیش ببرد، این ملت را قوی کند، مقتدر کند، در دنیا برآورد و است. موجه کند و آینده روشنی را در مقابل این ملت بگذارد. ان‌شاء‌الله کشور با عقلانیتی که امام پایه‌گذاری کردند می‌تواند به پیشرفت برسد، می‌تواند به امنیت پایدار بررسد، می‌تواند به رفاه عمومی برسد و در محیط بین‌الملل هم می‌تواند از آنچه هست ارتقای بیشتری پیدا کند. این مسئله مربوط به امام. و اما تبیین یک مسئله ملی؛ مسئله هسته‌ای. من راجع به مسئله هسته‌ای بایستی چند جمله‌ای برای آگاهی ملت ایران عرض کنم. عزیزان من! ایران به برکت هوش جوانان، همت دانشمندان، تلاش فراوان، توانست دارای چرخه کامل سوخت هسته‌ای بشود؛ یعنی ما امروز قادر هستیم سوخت هسته‌ای را از معدن تا خود نیروگاه تولید کنیم و پیش ببریم؛ این [کار] را جوان‌های ما کردند، دانشمندان ما کردند. ما سرفصل‌ها را در توانایی‌ها وارد داشت، شاید از عدد انگشتان دو دست کمترند؛ این را ملت ایران به دست آورد.

من یک نکته را اول عرض بکنم. صنعت هسته‌ای فقط برای انرژی نیست؛ بعضی خیال می‌کنند صنعت هسته‌ای فقط برای انرژی پاک و ارزان است –که البته همین‌چور هم هست– و این ناشی از صنعت هسته‌ای است، لکن فقط این نیست؛ این یک جزئی از فواید صنعت هسته‌ای است. صنعت هسته‌ای یک صنعت مادر است، یک صنعت مادر؛ متخصصان و دانشمندان و کسانی که حرفه‌شان این است، برای ما توضیح دادند و من امپدوار می‌برم مردم هم بیشتر توضیح بدهند. عرصه‌های متعدد علمی متأثر از صنعت هسته‌ای‌اند، عرصه‌های متعدّد علمی، از جمله فناوری‌های دقیق و حساس مثل تجهیزات پزشکی، هوافضا، حسگرهای دقیق، الکترونیک؛ این‌ها مربوط به صنعت هسته‌ای‌اند، متأثر از صنعت هسته‌ای هستند. از جمله علوم پایه و مهندسی مثل فیزیک هسته‌ای، مهندسی انرژی، مهندسی مواد؛ از جمله کاربردهای پزشکی و دارویی، هم در تشخیص، هم در درمان؛ این‌ها متأثر از صنعت

هسته‌ای هستند. صنعت هسته‌ای در درمان بعضی از بیماری‌های سخت، حرف اول را می‌زند؛ هم در تشخیص، هم در درمان. [از جمله] در صنایع مربوط به کشاورزی و در صنایع مربوط به محیط زیست؛ موارد متعدّدی از این قبیل هست که وابسته به صنعت هسته‌ای یا متأثر از صنعت هسته‌ای است.

صنعت هسته‌ای یک صنعت مادر است، یک صنعت اصلی است.

خب، حالا در صنعت هسته‌ای یک نقطه وجود دارد که به منزله کلید است و آن عبارت است از غنی‌سازی؛ غنی‌سازی اورانیوم، دشمنان ما روی همین غنی‌سازی اورانیوم تکیه کرده‌اند، روی این انگشت گذاشته‌اند. صنعت هسته‌ای با این عظمت، بدون داشتن توانایی غنی‌سازی یک چیز بی‌فایده است، زیرا برای سوخت نیروگاه‌هایمان باید دستمان را دراز کنیم به [طرف] دیگران. این مثل آن می‌ماند که شما نفت در داخل کشورتان داشته باشید، اما حق نداشته باشید پالایشگاه درست‌کنید و بنزین تولید کنید! نفت دارید، اما بنزین را باید از دیگری بخرید؛ آن کشور اگر خواست به شما‌ها می‌فروشد، به هر قیمتی خواست می‌فروشد، اگر هم نخواست نمی‌فروشد؛ بهانه‌ای می‌آورد و نمی‌فروشد؛ فلان کار را بکن، وّالا بنزین نمی‌دهم؛ هدف آن‌ها این است. ما اگر صد نیروگاه هسته‌ای داشته باشیم اما غنی‌سازی نداشته باشیم، به درمان نمی‌خورد؛ برای خاطر اینکه نیروگاه هسته‌ای احتیاج به سوخت دارد و اگر این سوخت را توانیم در داخل کشور تولید کنیم، باید دست دراز کنیم طرف آمریکا و آن‌ها برای دادن سوخت هسته‌ای ممکن است ده‌ها شرط بگذرانند؛ ما این را امتحان کردیم، در دهه هشتاد، سر سوخت بیست درصد، رئیس‌جمهور آمریکا خودش دو نفر از رؤسای صنعت‌های خودشان دوست ما را اسطه کرد که به ایران بگویند یک مقداری از غنی‌سازی‌های سه‌ونیم درصد را به ما بدهد، ما بیست درصدی را که احتیاج دارد به او می‌دهیم؛ ما احتیاج داشتیم به بیست درصد، مسئولان قبول نکردند، بنا نشد که مبادله بشود. بنده گفتم که این مبادله باید این‌جوری باشد که آن‌ها بیست درصد را بیاورند بندر عباس، ما آزمونایش کنیم ببینیم درست‌است، بعد آن را می‌گیریم، سه‌ونیم درصد را به آن‌ها می‌دهیم. وقتی دیدند ما روی گرفتن بیست درصد دقّت داریم و اصرار داریم، زیر قول خودشان زدند و ندادند! البته در همین اوقات، در همین حین که مسئولان ما سر این قضیه مشغول این زودخوردهای سیاسی بودند، دانشمندان ما خودشان در داخل بیست درصد را تولید کردند.

حرف اول آمریکایی‌ها این است که شما‌ها اصلاً صنعت هسته‌ای نداشته باشید، ایران صنعت هسته‌ای نداشته باشد، شما در رادیو‌دارو به ما احتیاج داشته باشید، در انرژی به ما احتیاج داشته باشید، در دستگاه آب‌شیرین‌کن به ما احتیاج داشته باشید، در ده‌ها رشته مهمّ دیگر به ما وابسته باشید و اصلاً صنعت هسته‌ای نداشته باشید. هزاران دانشمند و پژوهشگری که در ایران تربیت شدند –الان ما هزاران جوان دانشمند در مسائل هسته‌ای و مرتبط با هسته‌ای در کشور داریم که این‌ها در همین چند سال تربیت شده‌اند– همه این‌ها را ما ملایوس کنیم، بیکار کنیم، از این کشور خودمان ناامید کنیم؛ آمریکایی‌ها این را می‌خواهند، این را می‌گویند، این را از ما مطالبه می‌کنند؛ سردمداران بی‌ادب و گستاخ آمریکا این خواسته را با زبان‌های گوناگون تکرار می‌کنند. آن‌ها با پیشرفت ایران مخالفند، با استغناء ملت ایران مخالفند.

من این‌ها را گفتم برای اینکه ملت غریزمان تا حدودی در جریان مسئله قرار بگیرند؛ البته بیشتر باید توضیح بدهند. پاسخ ما به باوه‌گویی‌های دولت پُرسو و داو بی‌تدبیر آمریکا معلوم است؛ معلوم است ما چه جوابی می‌دهیم. یک روز –چند سال قبل از این– یکی از رؤسای جمهور آمریکا گفت من اگر بتوانم، پیچ‌ومهره‌های صنعت هسته‌ای ایران را از می‌توانم بکنم؛ مردم‌آلّه البته اعتراف کرد که نمی‌تواند و از آن روز، پیچ‌ومهره‌های صنعت هسته‌ای ما بسیار محکم‌تر هم شده. او البته اقرار کرد که نمی‌تواند پیچ‌ومهره‌ها را باز کند؛ گفت نمی‌توانم، اگر می‌توانستم می‌کردم. این‌هایی هم که امروز سر کارند –صهیونی و آمریکایی– این‌ها هم به‌داندند که در این مورد، هیچ غلطی نمی‌توانند بکنند. البته قبل از ایسن حرف‌ها، قبل از این توضیح‌ها، اولین مطلبی که ما در باب هسته‌ای به طرف‌های آمریکایی و غیره می‌گویم این است که شما چه کاره‌اید؟ چرا دخالت می‌کنید که ایران این‌غنی‌سازی داشته باشد یا نداشته باشد؟ به شما چه؟ شما امکانات امنی دارید، بمب اتم دارید، زیرآب‌های هسته‌ای دارید، اختیار شما است، به شما چه که ملت ایران غنی‌سازی داشته باشد یا نداشته باشد، صنعت هسته‌ای داشته باشد یا نداشته باشد؟ [ملت ایران] یک ملّتی است که اختیارش دست خودش است؛ به شما ربطی ندارد؛ شما چه کاره‌اید؟ شما از چه موضع حقوقی‌ای این حرف‌ها را می‌زنید؟ این مطلب ما است. این هم راجع‌به مسئله هسته‌ای.

آخرین حرف من مربوط به جنایات حیرت‌انگیز رژیم صهیونیستی در غرّه‌است؛ واقعاً حیرت‌انگیز است! انسان باورش نمی‌آمد که این‌ها این‌چور طرح‌های جنایت‌آمیزی داشته باشند. ببینید، این‌ها یک بمب اتمی دارند، یک خانه یا دو خانه خراب می‌شد، مثلاً ده نفر یا پانزده نفر شهید می‌شدند، دیدند نه، این کم است؛ حالا چه کار می‌کنند؟ حالا یک مرکزی را درست می‌کنند به عنوان «تقسیم غذا» –چون موادّ غذائی که وارد غرّه نمی‌شود– مردم هجوم می‌برند برای اینکه از آنجا غذا بگیرند و این‌ها با یک مسلسل، ده برابر آن چیزی را که با بمب از بین می‌برند از بین می‌برند! کشتن مردم برایشان گران تمام می‌شد، ارزش کردند؛ باید بمب مصرف می‌کردند، حالا گلوله مصرف می‌کنند. این حیرت‌انگیز است؛ واقعاً این جنایت انسان را متحیر می‌کند که انسان چقدر ممکن است پست و خبیث و شقی و شریر باشد که بتواند یک چنین کاری را بکند! البته آمریکا هم در این جنایت شریک است، مست آمریکا هم در این جنایات آلوده است؛ به همین دلیل هم هست که ما گفتیم، تکرار کردیم و اصرار می‌کنیم که آمریکا باید از این منطقه خارج بشود.

یک جمله هم مایلیم به دولت‌های اسلامی بگویم. دولت‌های اسلامی امروز خیلی تکلیف دارند. می‌خواهم صریح بـه دولت‌ها بگویم که امروز جای مجامله و ملاحظه‌کاری و بی‌طرفی نیست، امروز روز سکوت کردن نیست. اگر دولتی در میان دولت‌های اسلامی به هر شکلی و به هر بهانه‌ای از رژیم صهیونی حمایت بکند –چه با عادی‌سازی روابط، چه با بستن راه‌کمی به فلسطین، چه با توجیه جنایات صهیونیست‌ها– یقین بدان که ننگ کیدی بر پیشانی‌اش خواهد ماند. البته حساب اخروی هم هست، قیامت هم هست، جزای الهی هم هست که خیلی سخت است، خیلی سنگین است، پیش خدا نمی‌توانند جواب بدهند، اما فقط جزای اخروی نیست؛ در دنیا هم ملت‌ها این خیانت را فراموش نخواهند کرد. و دولت‌ها بلدانند با تکیه به رژیم صهیونیستی برای هیچ دولتی امنیت به وجود نمی‌آید؛ امنیت را نمی‌توانند با تکیه به رژیم صهیونیستی به دست بیاورند؛ چون رژیم صهیونی به حکم قاطع الهی در حال فروپاشی است و ان‌شاء‌الله دیری نخواهد پایید.

پروودگارا! تقصّلات خودت را بر ملت ایران روزبه‌روز افزایش بده؛ دشمنان ملت ایران را سرکوب و منکوب بفرما. پروودگارا! اهداف و آرمان‌های بلند امام بزرگوار را در میان ملت ایران تحقّق ببخش؛ قلب مقدّس ولی‌عصر (ارواحنا فداه) را از ما، از ملت ایران، از همه خدمتگزاران راضی و خشنود بفرما؛ روح مطهر امام بزرگوار را در اعلی مراتب علّیین و رضوان خودت قرار بده.

والسلام علیکم ورحمة‌الله وبرکاته